

[Waldorff]

hvor fradraget i virkeligheden senere kom tilbage til den pågældende, som havde fået fradraget. Jeg erkender, at det ikke er under det konservative folkepartis niveau at argumentere på den måde, men jeg mener trods alt, at det er under hr. Hagen Hagensens niveau at kolportere historier uden nogen som helst form for dokumentation om, at det er en mulighed, som står åben for indvandrerne, at organisere en forsørgelseskontrakt, som i virkeligheden kan komme dem til gode i form af en skattefri indtægt.

Jeg tør ikke afvise, at noget sådant faktisk kan ske, og at det muligvis er sket i nogle tilfælde, men den eneste måde, man kan få det at vide på, er ved den udstrækning, sådanne sager faktisk bliver pådømt i ved domstolene. Det er de blevet, og det er udtryk for, at der faktisk findes kontrolmuligheder med hensyn til forsørgelseskontrakterne, hvad der konsekvent bliver fortiet i alle de udtalelser, vi hører. Det, man ønsker at sprede indtryk af, er, at det er muligt for indvandrerne at lave alle mulige fiduser med disse forsørgelseskontrakter, og det er forkert. Det er et af de områder, hvor der er den mest hidsige, effektive kontrol med, hvad pengene bliver brugt til. Det ved alle og enhver: der eksisterer en sum af mistænksomhed over for disse fradrag. Det er det, som bliver udnyttet fra de borgerlige partiers side, og som socialdemokratiet er gået på knæ for i denne sag.

Hr. Hagen Hagensen mente også – og det er selvfølgelig korrekt – at indvandrerne har fuld adgang til at udnytte alle fradrag, som står åbne for danskerne. Sagen er bare, at det gør de ikke. Det skyldes selvfølgelig i en vis udstrækning, at de ikke kender fiduserne så godt, som danskerne gør, men det skyldes også, at deres økonomiske og sociale forhold i almindelighed er så meget dårligere, at de ikke har mulighed for det.

Sandheden er, at de fradrag, som udnyttes i form af forsørgelseskontrakter, og som i alt væsentligt er de fradrag, som indvandrerne har, udgør 3 promille af de samlede skattemæssige fradrag herhjemme, mens fremmedarbejderne som gruppe udgør 1 pct. af befolkningen. Det illustrerer det, jeg talte om før, og som man ikke kan komme uden om, nemlig at der ikke er tale om, at indvandrerne misbruger den danske skattelovgivning, men snarere, hvis man vil stille det op på

den måde, at danskerne lukrerer på, at indvandrerne ikke i samme omfang som danskerne forstår at udnytte fiduserne i den danske skattelovgivning.

Endelig beklager jeg, at skatteministeren ikke fandt det interessant at svare på det spørgsmål, jeg stillede om, hvorfor man ikke er skredet ind over for bidrag til fonds og foreninger.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Dette skal ikke blive en debat om at udnytte den ene eller den anden form for fiduser i dansk skattelovgivning. Skønt hr. Waldorff står heroppe og siger, at der kan føres effektiv kontrol med de beløb, som sendes ud af landet, ved han, at dette ikke er tilfældet; det kan man ikke gøre. Når man i praktisk ligningsarbejde, som jeg har med at gøre, desværre har set talrige eksempler på, hvorledes kontrakter er af urigtigt indhold eller i visse tilfælde endda det, der er værre end det, nemlig kan siges at være falske i nogle af de forhold, de angår, er det for mig at se ikke på noget lavt niveau at føre debatten om disse forhold. Vi må være ganske klar over, at der har fundet forhold sted, som vi ikke i det lange løb kan blive ved med at leve med.

Jeg er rede til i udvalget at tage en drøftelse af disse forhold med hr. Waldorff og andre, men det fører nok for vidt her. Der er ikke spor tvivl om, at der foreligger et problem, som man af hensyn til den lighed, der bør være i skattelovgivningen og skattebetalingen, også må have klaret.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Bernhard Baunsgaard begrundede sin afstandtagen fra forslaget med, at det var diskriminerende. Det argument kan hr. Bernhard Baunsgaard i hvert fald ikke bruge. Forslaget er ikke i sig selv diskriminerende. Fradraget bliver begrænset i alle tilfælde, hvor modtageren ikke er skattepligtig af ydelserne her i landet, og det vil sige, at fradragets retten opretholdes i de tilfælde, hvor den i princippet modsvares af indkomstskattepligt her i landet. Det kan ikke siges at være diskriminerende.

Det, som står tilbage, er, om der foreligger – jeg vil ikke gerne bruge udtrykket misbrug